

Watson kemur

SUM vit føroyingar ikki hava nóg nógvar trupulleikar at draga við, at vit nú eisini skulu fáa henda Watson "á vitjan"! Men nú kemur hann so, hesin fundamentalistiski og fanatiski umhvørvisbrottsmaðurin, sum hann er vorðin nevndur. Hann er ikki ókendur í Føroyum. Fyri nøkrum árum síðani var hann her í oyggjunum og mundi hann verið atvoldin til fólkaskaða við sínum atburði. Tað eydnaðist honum at flýggja, men maðurin ber ikki ótta fyri nøkrum, og tí kemur hann aftur

ENDAMÁL hansara er einfalt: tað er fyri ein og hvønn prís at stegða grindadrápi. So kunnu tað vera milliðin av hvalum til fyri hansara skyld: Tað snýr seg um ein nýggja etik og moral móttogis livandi verum. Apropos kann nevast, at bretsk bløð nú eru farin at vísa føroyskari lundaveiðu ans. Tað mugu vit heldur

ikki. Hvat verður tað næsta!

WATSON er serfrøðingur í at skapa øsing, og júst øsing er hansara livibreyð. Tað er hon, sum fær tær gomlu tanturnar yviri í statunum at tømja bankabókurnar. Hvørja ferð tað eydnast Watson at fáa umtalu rapla dollararnir niður í kassa hansara.

TAÐ er ógvuliga umráðandi, at føroyingar nú gera sær greitt, hvussu vit skulu tackla hend mannin. Vit mugu draga eina línu og myndugleikarnar mugu leggja felags strategi. Spurningurin er um vit velja ta hørðu og beinharðu linjuna at taka mannin tá hann kemur henda vegin, ella vit velja at lata sum einki. Vit hava ikki svarið, men vit vilja heita á myndugleikarnar nú beinanvegin at gera upp við seg sjálvar, hvat skal gerast, tá hann kemur henda vegin. Men fyrri alt í verðini: forðið fyrri at hesin fanatikarin fær ta umtalu, sum heldur honum á lívi.

SOSIALURIN

Lesarabrøv

Neyðugt við breiðum samstarvi skal føroyska samfelagið bjargast

Verkamannafylkingin vil takka fyri dygga undirtektu við lögtingsvalið, sum var ein greið ábending um, at veljarin ikki bert vil hava ein nýggjan politikk, men eisini ein nýggjan hugburð millum teir valdu politikkarnar.

Verkamannafylkingin á sannar nú eins og hon gjørdi áðrenn valið, at stóðan hjá okkara samfelag er so hættslig, at einasta loysn er eitt breitt politiskt samstarv, og her vilja vit eisini medvirka til loysn av landsins stóru trupulleikum.

Vit meta tað at hava skund skjótast gjørligt at fáa skipað

eitt nýtt landsstýri, sum í neyðum samstarvi við vinnu- og fakfelag fyrst og fremst skal seta sær fyrri at loysa fylgjandi høvuðsmál sum skjótast:

- Víðurskiptini hjá teimum arbeiðsleysu verða tryggjað við teimum broytingum í arbeiðsloysisskipanini og for-sorgarlógini, sum fylkingin kravdi undan valinum.
- Nýggjar vinnulógir, og broytingar í verandi lóg-gávu, sum t.d. viðv. MVG, sum kunnu fáa gongd á út-vegan av arbeiðsplásum.
- Umskipan av landsumsit-ingini, so Føroyar aftur

kunnu gerast eitt rættarsam-felag. hetta merkir eisini at umboðsmannastovnur fæst at virka sum skjótast.

- Loysn av sethúsatrupul-leikanum.
- Broyting í skattalógini so fólk ikki verða »dripin« í skatti.
- Eina avtalu við danir, sum m.a. inniber eina ætlan um hvussu vit fáa samfelagið aftur á fótur, og sum er grundað á tæy evni, sum eru nevnd omanfyri.

Vit meta, at hetta í stuttum er tað, sum skal til, skulu vit

kunna geva fólk vónir um at støðast her í landinum.

Verkamannafylkingin metir, at hesi stórmál mugu koma loysast í felag av øllum polit-iskum flokkum. Og loysn av hesum málum vil eisini koma at geva einum og hvørjum landsstýri nóg mikið at gera fyrstu árin. Tí eiga vanlig politisk stríðsmál at verða lögð til viks, meðan arbeiðt verður við loysn av nevndu høvuðs-málum.

Tórshavn, 11. juli 1994

Verkamannafylkingin

Tað kann bert ganga ein veg og tað er frameftir

Valið er av og fólk gera sær sína meting av hvat hjá teimum mundi ganga gálið og onnur spyrja seg sjálvar, hvussu nú fer at verða.

Einki er at ivast í, at tað liggur í tíðini, at veljarin ynskí at skifta út. Í øllum teimum gomlu flokkunum eru broyt-ingar hendar. Nýggjur flokkur og ein fylking eru sloppin fram at tí politiska leikpallinum, so nú eru 8 flokkar at deilast um rovíni. At flokkarnir, sum hava myndað landsstýri hesi seinastu 4 árin fóru at ganga aftur, mundi fáa ivast í. Tað vóru truplar avgerðir, sum skuldu takast, tá hugsað verður um peningakerðið, meðan arbeiðsloysi og kanska serliga arbeiðsloysisskipanin tverri ikki finga eina berandi loysn.

Tað er politikaranna upp-gáva at syrgja fyri, at umsita hetta samfelag og á lóggávu-økinum at vera við til at gera fortreyttar fyrri at vinnulív og fólk annars kunnu virkað á sunnum og tryggum støði.

Tað er ein samfelagsupp-gáva at tryggja teimum evna-veiku, pensiónistunum ella teimum, sum óviltjað gerast sjúk fyrri styttri ella longri tíð-arskeið, hjálp til dagsins uppi-hald og eina tilveru, sum ein-hvør annar kundi hugsað sær. Tað er somuleiðis samfelags-ins uppgáva at hjálpa teimum, sum einki arbeiði hava. Tað er ógvuliga týðningarmikið, at tæy, ið einki arbeiði hava ella einki arbeiði hava fingið, fáa eitt meningsfult gerandislív, so tæy, tá móguleikarnir koma,

eru tilreiðar til arbeiðsmarkn-aðin.

Taka vit okkum av teimum arbeiðstøku, so vilja tæy fægstu umhugsað at flyta av landi-num, men heldur vilja verða við til at byggja upp hetta sam-felag, til gagn fyrri okkum sjálvi.

Hava hesi árin, síðani pen-ingakerðið hjá okkum fór at ríðla, verið ring, so verður tað ein tungurður at fáa øll víður-skifti so nekurlunda upp á pláss.

Nógv varð tosað um, at vit skuldu siga við danir hetta og hatta. Onkur annar vildi verða við, at danir nú máttu taka egna ábyrgd av skuldini. Ein fortreyt má og skal verða, at vit sjálvi vísa á konkretar heildarloysnir, sum fyrst og fremst tæna

borgarunum og samfelagnum, men sum eisini týðiliga gevur dænum signal um, at vit sjálvandi víðurkenna okkara skuld og ríndað aftur til terra, tað vit skylda og ikki ganga undir herrópinum, at vit ikki vilja gjalda tað, vit skylda.

Tað er neyðugt við álitíð millum partarnar og skulu vit lata vera við at spekulera í sam-vinnu við danir.

Við hesum orðum vil eg ynskja teimum, sum nú eru sett til at stýra, og okkum sjálvum alt tað besta.

Tað kann bara ganga ein veg, og tað er frameftir.

Jákup Danielsen

